

Üç Taş

– S.SAMYELİ · 27 Aralık 2011

//Gitmek gerekir bazen
Gönderilmeyi beklemeden
Arkana dönüp bakmadan ve ağlamadan
Gitmek gerekir bazen
Çektiğin acıya aldırmadan//

Kalbimi kırmak
Suya yazı yazmak kadar zordu
Ve sen bu zoru başardın sonunda.
Ne seni unutacak kadar bir çaba var yüreğimde
Ne de aşkımı körükleyen bir rüzgar
Durgun denizler gibiyim gittiğin günden beri

Oysa çok değil daha dün birlikte gelmiştik bu sahile
Yakomuzların şavkında
Hiç ayrılmayacak gibi sarılmış
Bin bir yemin etmiştik tüm engelleri aşacağız diye.

Her hayat bir romandır demiştik
Bu romanda yeni bir bölüm
Yeni bir sayfa açmıştık kendimize
Bu sayfada yalnız sen ve ben olacaktık
Hiç bitmeyecekti hikayemiz
Ayrıçından ayrılan paragraflarda
Aşkımız doğacaktı yeniden.

Öznesinde sen
Yükleminde ben
Tamlamalarında ikimiz olacaktık
Hece hece ,satır satır sevdamız düşecekti
Yalnızlık resimlerine
Asırlar sonra okuyanlar gıpta edeceklerdi
İmkansızlıklardan doğan aşkımıza

Gözlerimiz ufuklarda kaybolan gemileri seyrederken

Ellerimiz birleşecekti
Bir bardak çayın deminde

Şimdi bir başımayım bu sahilde
Yokamozlar tüm ihtişamını kaybetti
Mahsun bakıyorlar
Leyla'ya dönmüş halime.

Masamda duran ayım buz tuttu
Ne sen şeker olabildin
Ne de ben kaşık
Tat veremedik sevgimize.

Hani her hayat bir roman diyorduk ya
Bak yarım kaldı yine bu roman
Ne sen uyak olabildin
Ne de ben kafiye
Tek taştan duvar olmuyor
Tüm çabalarım nafîle...

Kırıldı kalemim yazamıyorum aşkı
Üçtaş koydum hayat denen romanın sayfa arasına
İster al sektirerek denize at
Kaldığımız yerden devam et yazmaya
İster bir bir kopart yazdığımız sayfaları
Kâğıttan gemiler yap
Ve kapat bu romanın kapağını
Sende üç büyük taş koy üzerine
Dikkat et gözlerin takılmasın
Kitabın kapağında ki derin sözlere

//Yaşamak gecenin tüm karanlığına rağmen, Buğulu bir cama güneşi çizebilmektir,
YAŞAMAK HAYATIN TÜM OLUMSUZLUKLARINA DİRENMEK DEMEKTİR !//